
Lidzbark Warmiński, st. XX (wykop 7A), gm. loco, woj. warmińsko-mazurskie

Informator Archeologiczny : badania 33, 183

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LIDZBARK WARMIŃSKI, st. XX (wykop 7A), gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie

- stare miasto (XIV-XIX w.)

Wyprzedzające badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 14 do 27 maja przez mgr. Adama Mackiewicza (autor sprawozdania, ARCHEO-ADAM). Finansowane przez inwestora prywatnego. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię około 70 m².

Badania przeprowadzono w obrębie wykopu oznaczonego jako 7A (wykop ten jest przedłużeniem wykopu 7 w kierunku wschodnim, który wykonano w 1996 r., dlatego też nie nadawano mu kolejnego numeru). Był on usytuowany na zapleczu ulicy Kasprowicza 1A. Oprócz fragmentów zabudowy murowanej (fundament kamienny łączony na zaprawę wapienną) z 1. połowy XVI wieku, odsłonięto relikty średniowiecznej zabudowy drewnianej o charakterze gospodarczym. Były to prymitywne budynki o konstrukcji szalunkowej i sumikowo-łatkowej. Część pionowych dranic łączono na wpust i pazę. Ze względu na niewielkie rozmiary wykopu oraz częściowe zniszczenie konstrukcji drewnianych przez zabudowę murowaną, dokładne określenie rozmiarów tej zabudowy nie jest możliwe. Ustalono jedynie, iż mógł to być niewielki budynek o wymiarach ca 5 x 5 m, którego część zachodnia miała drewnianą podłogę z szerokich dranic pochodzących z drewna sosnowego ściętego po 1309 roku. W części wschodniej podłoga nie wystąpiła. Podłożem był tu bruk kamienny, który pierwotnie stanowił nawierzchnię na całej badanej powierzchni. Z pozostałych fragmentów budowli drewnianej pobrano kilkanaście próbek do badań dendrochronologicznych. Ich wyniki dały sekwencję dat mieszczących się w okresie 55 lat, a konkretnie między 1280 a 1335 rokiem. We wszystkich przypadkach były to próbki dębowe. Jedynie dwie próby z drewna sosnowego dały wynik po 1179 i po 1197 roku.

Najprawdopodobniej mamy tu do czynienia z wtórnym użyciem tych elementów drewnianych. Nawarstwienia późnośredniowieczne oraz pionowe elementy zabudowy drewnianej zalegały na stosunkowo niewielkiej głębokości 0,7–1,00 m, dzięki temu, że późniejsza zabudowa murowana w miejscu tym nie miała podpiwniczenia. Dlatego też zostały one zniszczone jedynie w bezpośrednim sąsiedztwie fundamentu kamiennego. Nawarstwienia średniowieczne w obrębie omawianego wykopu to przede wszystkim zlasowana mierzwa z próchnicą i odpadami drewna przemieszana z ciemnoszarą gliniastą ziemią. W partiach stropowych wykopu zalegały głównie przemieszane warstwy niwelacyjne i zasypiskowe w postaci brunatnoszarej gliniastej ziemi z gliną oraz gruzem. Podczas prac pozyskano dużą ilość naczyń siwych, z których kilka dało możliwość całkowitego i częściowego wyklejenia. Poza tym odkryto jeden mały, całkowicie zachowany siwy kubek oraz kilka dużych fragmentów toczonych talerzy drewnianych, które zostały poddane zabiegom konserwatorskim. Generalnie naczynia ceramiczne można datować na 1. połowę XIV w., co potwierdziły daty dendrochronologiczne.

Pozyskano także drobne fragmenty dużego, silnie skorodowanego, importowanego naczynia szklanego, które można datować na przełom XV i XVI stulecia. Naczynia takie znane są także z badań starego miasta w Elblągu.

Materiał zabytkowy znajduje się w Archiwum WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

LIDZBARK WARMIŃSKI, st. XX (wykop 11), gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie

- stare miasto (XIV-XIX w.)

Wyprzedzające badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 31 maja do 9 lipca przez mgr. Adama Mackiewicza (autor sprawozdania, ARCHEO-ADAM). Finansowane przez inwestorów prywatnych. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię około 240 m².

Badania przeprowadzono w obrębie wykopu 11. Był on usytuowany przy ulicy Prostej na za-